

Ἀριθ. 14

Ἐν ὀνόματι τῆς Κυβερνήσεως

Ἀποφαισι τῆς Ἀντὶ Θαλασσίου Δικαστηρίου Ἐπιτροπῆς περὶ τῶν ταλλήρων, ἐνδυμάτων καὶ ἀσημικῶν τῶν Ἰ. Λεονταρίου, Λάμπρου Κώνστα καὶ Ἀναστασίου Παναγιώτου, τὰ ὅποια ἔλαβεν ὁ Μοιράρχος Ἀ. Πασσάνος παρὰ τοῦ Ἰ. Λεονταρίου καὶ Λάμπρου Κώνστα, κατασχὼν αὐτοὺς ἐπὶ τοῦ ἰονίου μαρτήγου «Παναγία Τράπεζα» τοῦ Εὐσταθίου Προσάλεμ.

Ἡ Ἐπιτροπὴ

Θεωρήσασα τὴν ἀναφορὰν τοῦ Μοιράρχου Ἀ. Πασσάνου τῆς 26ης Αὐγούστου 1828, διὰ τῆς ὁποίας ἀναφέρει ὅτι ἐπεσκέφθη μεταξὺ Βενέτικον καὶ Μοθωκορώνων τὸν ἰονικὸν μαρτήγον «Παναγία Τράπεζα», διοικούμενον παρὰ τοῦ πλοιάρχου Εὐσταθίου Προσάλεμ, ἐρχόμενον ἀπὸ Κορφούς καὶ διευθυνόμενον εἰς Σύραν, προσθέτων ὅτι εὔρεν ἐν αὐτῷ δύο ἀνθρώπους πρῶτον χωρὶς διαβατηρίων, δεύτερον ὑπηκόους Τούρκους, ἔχοντας μεθ' ἑαυτῶν χρήματα καὶ πράγματα, τὰ ὅποια ἔλαβεν ὡς παρακαταθήκην ἀναφερόμενος πρὸς τὸ Δικαστήριον διὰ νὰ κριθοῦν,

Θεωρήσασα δὲ καὶ τὴν ἀναφορὰν τῶν εἰρημένων Ἰ. Λεονταρίου καὶ Λάμπρου Κώνστα, εἰς τὴν ὁποίαν λέγουσιν, ὅτι ἀναχωρήσαντες ἀπὸ Παραμυθίαν καὶ φθάσαντες εἰς τοὺς Κορφούς ἐνεβιβάσθησαν εἰς ἓν πλοῖον ἰονικὸν τοῦ εἰρημένου Εὐσταθίου Προσάλεμ διὰ νὰ περάσουν εἰς Σύραν, καὶ ὡς εὔρεθέντες εἰς τὸ καθατήριον τῶν Κορφῶν δὲν ἠδυνήθησαν νὰ λάβωσι διαβατήριον, ἀλλ' ὁ πλοίαρχος Εὐστάθιος Προσάλεμ ἐπέραςε μόνον τὰ ὀνόματά των εἰς τὴν πατένταν τοῦ μαρτήγου. Ἐκεῖθεν δὲ ἀναχωρήσαντες ἐπεσκέφθησαν κατὰ τὸν πλοῦν παρὰ τοῦ Μοιράρχου Ἀ. Πασσάνου, ὅστις τοὺς ἐπῆρε τὰ διαληφθέντα χρήματα τάλληρα 590 ρεγγίνας καὶ φορέματα καὶ ἀσημικά. Ἀπολογοῦνται δὲ λέγοντες ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ποτὲ δὲν ἐθεώρησε τοὺς εἰς τοὺς εἰσέτι παρὰ τοῦ ἐχθροῦ κατεχομένους ἑλληνικοὺς τόπους κατοικοῦντας Ἑλληνας ὡς ὑπηκόους τοῦ κοινοῦ ἐχθροῦ. Ὅθεν ἐξαιτοῦνται νὰ τύχωσι καὶ αὐτοὶ τῶν ὁμοίων μὲ ἄλλους πολλούς, οἱ ὅποιοι ἐν παρομοίαις περιστάσεσιν ἀπέλαβον τὰ ἑαυτῶν,

Θεωρήσασα δὲ καὶ τὴν ἐρωταπόκρισιν τοῦ Ἰ. Λεονταρίου, ἐν ᾗ λέγει ὅτι ἀνεχώρησεν ἀπὸ Παραμυθίαν μὲ σκοπὸν νὰ μετοικισθῇ εἰς τὰ ἐλεύθερα μέρη τῆς Ἑλλάδος, καὶ ὅτι τὰ ἐνδύματα καὶ ἀσημικά εἶναι ἐνὸς Κωνσταντίνου Παναγιώτου, ὅστις παρέδωκεν αὐτοῖς αὐτὰ νὰ τὰ ἐγχειρήσουν εἰς τὸν ἀδελφόν του Ἀναστάσιον Παναγιώτη, κάτοικον ἐν Ναυπλίῳ, ἐκ δὲ τῶν ταλλήρων τὰ μὲν τριακόσια ἀνήκουν εἰς αὐτόν, τὰ δὲ διακόσια καὶ ἐνενήκοντα εἰς τὸν Λάμπρου Κώνοταν,

Θεωρήσασα δὲ καὶ τὴν ἐρωταπόκρισιν τοῦ Λάμπρου Κώνστα, ὅστις ὁμολογεῖ, ὅτι ὁ σκοπὸς αὐτοῦ ἦτον καὶ συνώδευε τὸν Ἰ. Λεονταρίου, διὰ νὰ συνάψῃ μετ' αὐτοῦ συντροφίαν ἐμπορικὴν, καὶ ὅτι κρυφίως ἀνεχώρησεν ἐκεῖθεν,

Θεωρήσασα καὶ τὴν ἐρωταπόκρισιν τοῦ Ἀναστασίου Παναγιώτου, ἐλθόντος ἀπὸ Ναύπλιον ἀφοῦ εἰδοποιήθη παρὰ τοῦ Ἰ. Λεονταρίου, ὅτι τὰ ἐνδύματα καὶ ἀσημικά τῷ ἐστέλλοντο παρὰ δύο ἀδελφῶν αὐτοῦ διὰ νὰ πωλήσῃ,

Ἡ Ἐπιτροπὴ παρατηροῦσα

1ον) Ὅτι ἡ ἀναχώρησις ἀπὸ τόπους εἰσέτι παρὰ τοῦ ἐχθροῦ κατεχομένους ἄνευ διαβατηρίων δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς ἐνοχοποίησις κατ' αὐτῶν, διὰ τὴν ἄρνησιν τοῦ ἐχθροῦ εἰς τὸ νὰ συγχωρῇ αὐτήν, τὴν ὁποίαν καὶ κρυφίως μάλιστα καὶ μὲ κίνδυνον τῆς ζωῆς ἐκτελοῦσιν.

2ον) Ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις, συμφώνως μὲ τὸ κοινὸν τοῦ ἐλληνικοῦ λαοῦ αἰσθημα, ἐξ ἀρχῆς ἐνεκολπώθη τοὺς διαφεύγοντας ἐκεῖθεν ὡς τέκνα ἴδια καὶ δὲν ἐπαύσατο ἀπαιτοῦσα τὴν ὁλομέλειαν τοῦ ἔθνους, ὑπὲρ τῆς ὁποίας τοσοῦτους καὶ τηλικούτους διηγωνίσαστο ἀγῶνας καὶ ὑπέμεινε κινδύνους,

Ἀποφασίζει ἐπομένως

Ὅτι τὰ ἐνδύματα, ἀσημικὰ καὶ τάλληρα ρεγγίνας πεντακόσια ἐνενήκοντα νὰ ἐπιστραφῶσιν εἰς τοὺς κυρίους Ἰ. Λεονταρίου, Λ. Κώνστα καὶ Ἀναστ. Παναγιώτου ὡς ἰδιοκτησία αὐτῶν καὶ τῶν ἀδελφῶν.

Ἐκρίθη καὶ ἀπεφασίσθη τὴν δεκάτην πέμπτην Σεπτεμβρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ εἰκοστοῦ ὀγδόου ἔτους. Ἐν Αἰγίνῃ.

Ἡ Ἀντὶ Θαλασσίου Δικαστηρίου Ἐπιτροπὴ

Ἰω. Γ. Γιαννετζῆς

Ὁ Γραμματεὺς

Ἐδουάρδος Μάσσων

N. Γ. Παγκαλάκης

Γεώργιος Ἀθανασίου

Καταχωρηθεῖσα μὲν ἀπαράλλάκτως μὲ τὸ πρὸς τὴν Κυβέρνησιν διευθυνθὲν πρωτότυπον, ἐπικυρωθεῖσα δὲ κατὰ τὴν ὑπ' ἀρ. 2093 διαταγὴν τῆς Γενικῆς Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας.

Ὁ Γραμματεὺς

N. Γ. Παγκαλάκης

Ἀριθ. 15

Ἐν ὀνόματι τῆς Κυβερνήσεως

Θεωρήσασα τὸ ὑπ' ἀριθ. 678 διάταγμα τῆς 6ης Μαρτίου 1828, διὰ τοῦ ὁποίου ἡ Α. Ε. διακηρύττει ὅτι ἡ Πρέβεζα ὑποβάλλεται εἰς ἀποκλεισμόν,

Θεωρήσασα τὸ 3ον ἄρθρον δι' οὗ ἡ Α. Ε. παραχωρεῖ τὴν ἰσχὺν τῆς προκηρύξεως τοῦ ἀποκλεισμοῦ εἰς τὸν Ἀρχιστράτηγον μὲ τὰς ἐφεξῆς λέξεις «Προκηρύττων τὸν ἀποκλεισμόν θέλει φροντίσει ν' ἀπαγορεύσῃ τὴν κατάσχεσιν παντὸς οὐδετέρου πλοίου ἢ πλοιαρίου κατὰ τὰς πρώτας δύο ἐβδομάδας μετὰ τὴν δημοσίευσιν τῆς προκηρύξεως. Εἰς τὸ διάστημα τοῦτο τὰ οὐδέτερα πλοῖα ἢ πλοιάρια, τὰ ὁποῖα ἤθελον εὐρεθῇ